

Ο Γιουνγκ πεθαίνει, μα επιστρέφει στη ζωή. Και απογοητεύεται

Media: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Page: 42 Published at: 19-05-2024
Author: Surface: 456.91 cm² Circulation: 14860
Subjects:

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΓΚΡΙ

Γράφει ο ΗΛΙΑΣ ΜΑΓΚΛΙΝΗΣ

Ο δρ Γιουνγκ πεθαίνει, μα επιστρέφει στη ζωή. Και απογοητεύεται

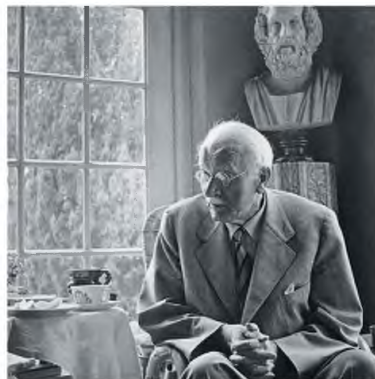
Στις αρχές του 1944, ο Καρλ Γκούσταβ Γιουνγκ είχε μια «εμπειρία επικείμενου θανάτου», όπως έγιναν γνωστές οι –λεγόμενες– μεταθανάτιες εμπειρίες μετά το 1975.

Ο Γιουνγκ έπαθε έμφραγμα και έπεσε σε κώμα, αλλά συνήλθε. Ένα χρόνο μετά, την 1η Φεβρουαρίου του 1945, περιέγραψε την εμπειρία του σε μια επιστολή. «Όσο τοποθετούμαστε στο εξωτερικό του θανάτου και τον βλέπουμε από έξω, είναι πολύ σκληρός. Αλλά από τη στιγμή που βρισκόμαστε στο εσωτερικό του, δοκιμάζουμε ένα αίσθημα πληρότητας, γαλήνης και ολοκλήρωσης τόσο βαθύ ώστε θα θέλαμε να μην ξαναγυρίσουμε πύλεον» (Φρεντερικ Λενουάρ, «Καρλ Γιουνγκ. Ο εξερευνητής της ανθρώπινης ψυχής», μτφρ. Μάνα Πατεράκη-Γαρέφν, εκδ. Πατάκη, 2024). Τι είδε ο Γιουνγκ στο «υπερέπεν»; Οτι πετούσε στο Διάστημα

«Η θέα της Γης από εκείνο το ύψος ήταν το πιο μεγαλειώδες πράγμα που είχα δει ποτέ».

μα («περίπου 1.500 χλμ. από τη Γη, όπως θα υπολογίσει αργότερα βάζει της οπτικής του γωνίας»), πάνω από την Κεϊλάνη. Ατένιζε έως και την οροσειρά των Ιμαλαίων. «Η θέα της Γης από εκείνο το ύψος ήταν το πιο μεγαλειώδες πράγμα που είχα δει ποτέ».

Ωστόσο, μια τεράστια μαύρη πέτρα μπλόκαρε το οπτικό του πεδίο. Η πέτρα ήταν κούφια. Μπήκε μέσα και κατάλαβε ότι βρισκόταν σε έναν μικρό προθάλαμο που θύμιζε εκπληκτικά ινδουιστικό ναό. Είδε έναν Ινδό στα ολόκληρα ντυμένο να τον περιμένει. «Ενώσω

Το 1944, ο Καρλ Γκούσταβ Γιουνγκ είχε μια «εμπειρία επικείμενου θανάτου», την οποία περιέγραψε σε μια επιστολή.

προχωρά, αισθάνεται σαν απογυμνωμένος από όλες τις επιθυμίες, τις σκέψεις, τα πιστεύω του, εκοιντας συγχρόνως στη συνείδησή του όλα όσα έζησε στη Γη».

Πεπεισμένος ότι μπαίνοντας εκεί μέσα θα απαντηθούν όλα του τα ερωτήματα γύρω από τη ζωή του, ξαφνικά είδε τον γιατρό του, ο οποίος του ανακοίνωσε ξερά πως έπρεπε να επιστρέψει στη Γη. «Από εκείνη τη στιγμή, το όραμα σβήνει και ο Γιουνγκ, τρομερά απογοητευμένος, ξαναβρίσκει την οδυνηρή αίσθηση του σώματός του». Στον χρόνο που ακολουθεί, συνεχίζει να έχει παρόμοια οράματα. «Αισθανόμουν ότι έπλεα στο Διάστημα, ασφαλώς ότι έπλεα στο σύμπαντος – σε ένα τρομερό κενό, αλλά γεμάτος από την πιο μεγάλη αίσθηση ευτυχίας που μπορεί να υπάρξει», γράφει.

Κάποτε τα οράματα σβήνουν.

Αλλά τον σημαδεύουν διά βίου. «Δε θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ ότι [...] είναι δυνατό να υπάρχουν τέτοιες εμπειρίες. [...] Αποφεύγουμε τη λέξη "αιώνιο", αλλά εγώ μπορώ να περιγράψω την εμπειρία ως έκσταση μιας άχρονης κατάστασης στην οποία παρόν, παρελθόν και μέλλον είναι ένα. Όλα όσα συμβαίνουν στον χρόνο είχαν εννοποιηθεί σε ένα συμπαγές σύνολο».

Ο κύριος Γκρι διαβάει τέτοιες αφηγήσεις συνεπαρμένος, μα και γεμάτος αμφιβολίες για τα παιχνίδια που μπορεί να παίζει το ανθρώπινο μυαλό. «Αλλά μακάρι ο δρ Γιουνγκ να έχει δίκιο», λέει, «και το μυαλό του να μην έπαιζε παιχνίδια».

Ο Καρλ Γκούσταβ Γιουνγκ αποχώρησε οριστικά από αυτό τον πλανήτη το 1961. Και δεν επέστρεψε ποτέ ξανά.